

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' והא אשתעבדו להו
בבבסי כל"ל ואות ל' נמחק:
(ב) רש"י ד"ה מחלה וכו' אם
יש צרירה:

גליון הש"ס

תוס' ז"ה דאמר וכו' ויפ' זה ארצא נבי שפיר
הוא דמדינתו וכו' וכו' וכו'
אמר לאוקמה כבוסבוס.
תמוה לי אה דר ושמואל
אוקמה ממני דוקא כנא
כנאלע דר וטעמא תפיסא.
אמר דפסק אף כפוק דא
כולו למשכיר דקרקע כחוקא
דעולא קיימא דר ד"ס
אמר בתי ממוחז וממילא
דממני דר"ג ג"ס ק"ל דטעמא
דממני דחולקו א"ה משום
דחולק עמי ויהי אף
יורדלא פלגא ופלגא דל"כ
אמר פלי ר"ג דר עמי דר
בסומסום ויהי ס"ל כרענן
דחולקו עמי ממוחז ואפי'
דאמר וכו' וכו' וכו' וכו'

מוסף רש"י

בכסיה דבר איניש אינר
עברין ביה. כדכמי (משלי
בב) אם אין קץ לשלם למה יקח
משכנך ממחמדך, וכמי
(דברים כד) ויזיל אליו העבד
החולה (רשב"ם ב"ב קעז). לא
יפרע מן הערב. מחלה עד
שימצע את הלוה לדון
ויחייבוהו כ"ז ואם אין לו מה
לשלם אז יפרע מן הערב (שם
קעז).

רבינו גרשום

[illegible]

יש בכור פרק שמיני בכורות

מתני' נותן ה' סלעים. לאחד מהן זכור: האז פטור. דמני
 למימר הזכור מת. וה"ה נמי לזן הנשאר דפטור והאי
 ג' לשא נדקט האז פטור משום סיפא דדעי למימני מת האז כו':
 דמפרש בגמרא: נחייבו. פ' זו נכסי האז לכהן כבעל
 חוב וחייבין לפדוע צין שניהם: אין
 גזלן לכהן כלום. לאמר ליה הנקבה
 ג' נאח ג' ראשון וכהן ידו על התפתורה
 המזוילת מחצירו עליו הראשית:
בב' פ' א' אישענד נכסיו. הדוב
 ומדחי ליה.

מתנני"מי שלא בכרה אשתו וילדה שני זכרים גותן ה' סלעים לכהן מת אחד מהן בתוך שלשים יום האב פטור מת האב והבנים קיימים ר"מ אומר אם נתנו עד שלא חלקו נתנו ואם לאו פטורין ר' יהודה אומר -נתחייבו נכסים יזכר ונקבה אין כאן לכהן כלום: גמ' דמית האב אימת אילימא דמית לאחר ל' יום בהא אמר ר"מ כי חלקו פטורין והא (6) אשתעבדן (6) להו לנכסי אלא דמית בתוך ל' יום מ"ש כי חלקו דאזיל לגבי האי ומדחי ליה דאזיל (6) לגבי האי ומדחי ליה כי לא חלקו גמ' לזיל לגבי האי ולדחייה ולזיל לגבי האי ולדחייה א"ר ירמיה זאת אומרת שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקחו שדה בשותפות כל חוב גובה אותה מהם דאמר ליה אי בדידך מסיקנא מנתא דידך קא שקילנא ואי בחברך מסיקנא מנתא דחברך קא שקילנא דאמר רבא (6) מכדי נכסי דבר איניש אינון ערבין ביה מי איכא מידי דלדידיה לא מצי תבע ליה ולערב מצי תבע ליה והתנן (6) המלוה את חברו על ידי ערב לא יפרע מן הערב וק"ל דלא יתבע מן הערב תחלה אלא אמר רבא לעולם שמת לאחר ל' יום ואי דאיכא נכסי טובא ה"נ דשקיל והכא בכמאי עסקינן כגון דליכא אלא חמש סלעים ודכולי עלמא אית להו דרב אסי דאמר רב אסי (7) האחין שחלקו מחצה יורשין ומחצה לקוחות ודכולי עלמא (6) מלוה כתובה בתורה לאו

מלוא הכמוצה בתורה. שמוטל חזי חלקו הראוי לו
והזי חלקו מפסיד משום כגון

נוטל חצי חלקו מספק ומה שנטול נמספקא לן
ונוטל 10 במעות הלכך נוטל ממנה צקרקע דהיינו
בירושן אי כלקוחות שלא בזהריות 11 נוטל חלקו צקרקע
הורע כמו אדרבה הוה לן 12 לומר דחצי חלקו יכול
יעיס ואי לא חשיב להו דר אסי בירושן אלף צבידע א
היינו בירושן והיינו חצי חמש ולשון ראשון שפירש
זי הוו בירושן אי לקוחות שלא בזהריות אמו לא נמ
פסקא לרב אסי כלל בירושן דלמא פשיטא 13 דלאו בירושן
דלא הוה שיץ למיתני תרי וזמני רביע כיון דלא או קתני
שלשה אי הוה נקט חמשה אורחיה דהש"ס הוה בכל דוכס
ל שלשה לאו אורחיה למינקט כיון שך שוין שנים בשלשה
יירו עליו הראיה דאפילו לסומכוס לא מסתבר הכא לומר ח
סופק לחכמים כי הכא עשו אותו כדאי פלגא הכי ופלגל
א 14 ישלם פלגא קרוב לפשיטא וקרוב לאונס דמה
15? מי שמת (ב"ב קמא) דקאמר ר' יוסי קדשה שפירש דמה
הי לטביציון ומתלה לאו לטביציון וכו' י"ש שוחלין (קט.
דמז' דהשו"ל בסוף הפ' (ב"ב קא) דקאמר יחלקו את חמ
שחמא דלא איחמר הלכתא לא כמר ולא כמר דעבד כמר
ואת הבית (ב"ב סג: ושם) דלמרי לה להאי גיסא ואמרי לה
ששור דמיא. גם במסקנא יהיה כן דלמרינן דברד אסי א
יון מטעם חמש ולא חצי חמש ויתמה דלקמן בפירקין
16 דברד פפא קמיפלגי דלית ליה לרבי יהודה דרב פפא
דמתן ברט פשוט (ב"ב דף קעא). המלוה את חצירו שטר
איחמר גאלא שמועין דגובה מן הירושם לאפוקי ממזר
לגנאי דלוי גובה מן הלקוחות ואיזו שום חידוש ודבר
אלא 17 כמלוה על פי כי הך דפדיון הבן כשהיא כחובה ו
ה הכחובה כחובה כשטר דמיא והיינו 18 לטעמא
כמלוה הכחובה כחובה דצפרק קמא דקדושין (דף יג:
ששטו (ב"ב דף קעא). מפרש טעמא שלא נמשול דלת בפני ל
מן הלקוחות ובהאי איירין הכא דר' יהודה לית ליה
בגוון פדיון הבן וערכין ומזקין וכיוצא בהן שלא 19 נמת
(י"א) האיש אשר אתה נושה בו יוציא אליו את העבד
יצימו ממנה כחכובה כחובה כיון דכלאו הכי פשי

מח.

יה א מיי פֿירא מהלֿ
בטורים הלֿ כ טוש״ע
י״ד סי שם סעיף דה:
יב כ מיי שם טוש״ע שם
סעיף כו:
ג ב מיי שם טוש״ע שם
סעיף כד:
כא ד (מיי פֿירא מהלֿ
מלוה) טוש״ע ח״מ סי
מט סעיף י:
כב ה ו מיי פֿירא מהלֿ
מלוה ה״ג סמו עשין
נד טוש״ע ח״מ סי קמט
סעיף ח:

שיטה מקובצת

[illegible]